

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Turnului 33.

Un număr 3 Lei.

Intre două judecăți.

Mă uit peste judecata ce mi-a făcut-o Consistorul din Sibiu. E scrisă pe 7 pagini mari de hârtie și e plină cu acuzele și învinuirile cunoscute de prin „Lumina Satelor”. La pagina a treia găsește însă și una nouă. Ea grăeste așa:

„Tendința lui (a preotului Trifa) este de a duce cu sine în vag, spre o țintă nedefinită, întreaga armată de peste 100 mil de ostași ai Domnului, credinciosi fil al Bisericii, din toate unghierile țărilor”.

„Stau uitit și uluit în fața acestei acuze. Eu, săormanul de mine, sfiam că „alerg spre tîntă” și îl chem și pe alii la „tîntă” — și când colo, sunt acuzat că merg — și îl duc și pe alii — în vag, în necunoscut...”

Toți îmi spuneau că am sunat din tristețea „deslușit” — și când colo, sunt acuzat că incure lumea...”

Prin cele peste douăzeci tâlcuiri, intitulată „Spre Canaan, spre țara făgăduinții”... eu l-am chemat pe eei 100 de milii spre o țintă bine lămurită: spre Patria cerească — și când colo, sunt acuzat că îl duc pe ostași în necunoscut, în haos, în pierzare...”

De 12 ani de zile strig mereu pe ostași Domnului: „Cu ochii tîntă la Căpetenia desăvârșirii noastre” — și totuși Consistorul spiritual din Sibiu, mă acuză și mă judecă pentru că duc lumea ostașilor „spre o țintă nedefinită”. Cumplită judecată!..”

„Stau și mă întreb: „oare merge după mine, după un om mic și slab, o armată întreagă de 100 mil de oameni? Ridică!”

Da! Armata merge, dar nu după mine, ci

după Isus Biruitorul; merge cu ochii tîntă la Căpetenia desăvârșirii și luptei noastre. Eu nu

am nici un alt merit, decât atât că am arătat deslușit „finta” și m'am slisit să păesc și eu spre ea.

Da! Îmi recunoșc gresala: am tărât după mine pe drumul crucii, o armată întreagă de 100 mil de oameni, pe cari l-am dus la picioarele crucii... și pentru „crima” asta, desigur, am meritat aspră pedeapsă pe care mi-a dat o consistorial spiritual din Sibiu.

In povestile lui Andersen, este și una cu un om nevoiasă, care avea un fluer fermecat. Cu vrăja fluerului său, putea duce după sine pe oricine. Consiliul comunal din acel orașel, a judecat că omul acela nevoiasă ar putea fi și de folos cu vrăja fluerului său.

Duminica, nevoiasul era pus să cante de lungul străzilor, pe unde erau crășme și locuri de petrecere, și îl scotea pe oameni din căriciume și îl ducea cu fluerul la biserică...

Un om nevoiasă s-a uit și în țara asta. Si a început să cante din un fluer fermecat: din „fluerul Golgotei”. Si cu fluerul asta a seos de prin cărciume multime mare de oameni și ia dus la biserică...

Si drept răsplătită, strigă acum unii: să piară vrăjitorul!... să tacă fluerul!...

Iar alii de altă parte răspund: dar ce rău a făcut omul acesta?... Si cei „vrăjitori” aşidearea nu vreau să audă de moartea „vrăjitorului” și strigă să le cante mai departe din „fluer”...

Iar nevoiasul stă la mijloc și așteaptă judecata Dreptului Judecător.

Noi „nu ne jucăm cu Biserica”.

„Să aducem pârga frâmantării noastre... preotilor” (Neemia 9, 37).

Vremea din urmă ne a dat prilejul să facem un legământ statoric (Neemia 9, 38).

Acest legământ l-au scris și marii noștri: „Leviții nostri și preoții noștri sunt la pecetuire” (Neemia 9, 38).

Da, l'a văzut țara toată în foile de la Sibiu! Toți părtașii ostașiei s'au lipit de frații lor cei mai de vază și au intrat în... legământ că vor umbla în legea lui Dumnezeu și că vor păzi și vor face toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru și judecătele Lui și așezămintele Lui” Neemia 19, 29).

Din furtuna cea mare, această concluzie s'a desprins impede: toți părtașii „luptei celei bune” s'au strâns în jurul Bisericii! Din inima

lor a isbucnit un legământ care ne-a umplut inima de bucurie: „... și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru” (Neemia 10, 39). Acest legământ „scris și „pecretuit” cu „focul dragostei dintăi” ne-a mănat, pe toți, în Casa Domnului ca să aducem acolo „juruințele noastre și dururile noastre de bunăvoie” (Deut. 12, 6), „cu credinciosie” (2 Cron. 31, 12), simțind că „în fruntea noastră Dumnezeu și preoții noștri sunt cu noi... și avem și trâmbițele” (2 Cron. 13, 12) și cunoscând, în încercare, că Domnul este Dumnezeul nostru și nu L'am părăsit” (2 Cron. 13, 11).

Poate niciodată n'am fi avut prilejul unor mărturiri atât de hotărătoare pentru Domnul și Biserica Lui!

Însuși congresul dela Sibiu, în condițiile în care încercările din urmă l'au adus, a fost o unanimă mărturisire: „roadele sunt bune”. Si, firește, nu poate scăpa nici dusmanilor noștri, judecata chibzuță că „dacă roadele sunt bune, și popul care le produce trebuie să fie bun”. „Căci nu este nici un pom bun care să facă roadă rea, și orice pom se cunoaște după roada lui” (Luca 6, 43—44).

Noi n'am făcut altă ceva decât să „frâmantăm” cu „aluatul Evangheliei” sufletele cu care ne-am întărit la răspărțirea drumurilor”. Si „pârga frâmantării”. Am adus-o la „picioarele preoților” s'o sfînteșcă” (St. Ioan Gură de Aur). Am adus-o Bisericii! Un sfîntit slujitor

scria unui ostaș mai zilele trecute: „ai mei au mai avut prilejul, fie aici, fie la București, să audă propovăduitorii ai lui Hristos însă să deinfocați ca D-stră încă n'au auzit. A fost înțima care a vorbit către înimă. Ati fost ostași adevărați, vredniții de numele pe care-l purtați. Ce fericire pentru preotul care are între păstorii lui propovăduitori ai lui Hristos. Mai ales așa ca acei cu cari ați venit să mă ajutați a salva sufletele din mâna vrășnașului”.

Da, „Oastea Domnului” este și Lui, în slujba Bisericii Lui! Așa a fost dintru început pornita de inițiator ei.

Așa a fost „pecretuită”!
Așa vrea să rămână.

I. Gr. Oprisan.

Mărturisiri și rapoarte de la fronturile Oastei.

Lupta Oastei merge înainte — Oastea lui Isus Biruitorul în plină ofensivă — Biruințe și bucurii pe toate fronturile...

Din Orhei—Basarabia.

La apelul făcut de frațele noștri mai mari în Domnul, Diacon Covalsciu din Tribujeni, jud. Orhei, cu drag am răspuns prezență la datorie. Primirea atât de frumoasă ce ne-a făcut păr. paroh, fr. Diacon și scumpa soră în Domnul Usinievici, e de nescris.

Ațăi trupește ne-am ospătat, dar mai vârtoasă duhovnicestă, prin frumoasele slujbe oficiale de un sobor de preoți și diaconi.

Căvântările, poezile și cântările Oastei au răsunat până aproape de mijlocul nopții, apoi cu imbrățișările fraților ne-am despartit mulțumind Domnului care ne dă atâtă har de sus și bucurii sufletești.

Sălăvit să fie Domnul!

I. Miron, ostaș, Orhei—Basarabia.

Din Căpâlniș—Sibiu.

Iubite părinte Trifa! Domnul ne-a învrednicit ca pe ziua de Dumineacă 23 luna să mergem în com. Căpâlniș, jud. Sibiu.

In comuna aceasta se află o Oastă tânără. La ora 5 după amiază am găsit adunări pe frați în casă fr. Dumitru Anghel. Apoi a luat cuvântul fr. Simion Bogdan din Rod, care a vorbit timp de două căsuri. Adunarea a ținut până la 11 noaptea.

A doua zi, Nașterea sf. Ioan Botezătorul am luit parte la sf. Liturghie. După amiază s-au adunat iar frații și surorile, ca la 30 persoane, în casa fr. Ioan Pătăea. A vorbit din nou fr. Simion Bogdan din Vecheiu și Noul Testament, arătând cum trebuie viața trăită cu Domnul.

După atâtă dragoste frațească cu cerut să fie înscrisă în Oaste următorii frații: Ioan Pătăea, Dumitru D. Anghel, Paraschiva Anghel, Ion Anghel și Dumitru Cerciu.

Am ostenit pentru cuvântul Domnului noi: «Tăcunarii» din Rod și Poiana-Sibului:

Simion Bogdan, Rod, Dumitru Simion și Ana Tănase, Poiana-Sibului.

Din Stoborăști—Teleorman.

Cucernice Părinte Trifa! Pe frontul nostru, Teleormănean și împrejurimi, »Isus Biruitorul«, învinge mereu.

Duminică, în 1 Mai, am jinut o frumoasă adunare, împreună cu cercul pastoral, în sobor de 8 preoți. Au mai fost frații din comunele Tușeni, Flori, Crâmpoaia și Buta. Evanghelia zilei a fost explicață, în cunține alese de păr. Iosif din Mozezeni.

După terminarea sf. slujbe, peste 16 bolnavi au aflat pe Doctorul suflătorilor și al trupurilor, pe Domnul Isus, prin Taina sfântului Maslu, oficiat tot în sobor.

La ora 2 după masă, ne-am adunat sub cortul de ramuri verzi, făcut de Păr. M. Gh. Rădulescu.

Adunarea s'a deschis cu cântarea Hrisostos a inviat. Iar păr. nostru prin cunține alese, a făcut cunoștință poporului rostul cercurilor pastorale, spunând și căteva din suferințele sf. noastre Biserici ortodoxe.

A vorbit păr. I. Boldeșoi din Bârlod. Iar la urmă s'a executat piesa: »Ghiță Brebenel. Poporul ce nu mai începea în curtea școalei a rămas adânc în lăsat.

La Săsciori, Găina, Ceraș-Prahova și Podeni-Turda!

Invităm cu drag pe toți frații din împrejurimi la cele patru mari adunări de mai sus, care se vor ține în zilele de 20 și 21 Iulie (sf. Proroc Ilie).

La toate aceste 4 adunări, Librăria și Administrația foii, »Isus Biruitorul« își va avea trimisul și reprezentantul ei, la care se va putea abona foia și regula comenziile de cărti.

La Săsciori și Găina, va fi fr. I. Popovici dela Librărie. La Podeni fr. Grigore Fărcaș dela Turda, iar la Ceraș-Prahova, fr. Radu Hagiu dela Brașov, care va lua parte la adunare cu frații din Brașov. Va merge și fr. Marinescu dela Focșani care se află de câteva zile aici la Sibiu.

După piesă cuvințe de mulțumire, am avut din partea cucernicului păr. protoiereu din Roșiori-de-Vede.

Noi mergem înainte cu Isus Biruitorul.
Florea Grămescu și Ilie R. C. Barbu, ostași.

Dela Oastea din Buzău.

Preacucernice părinte Trifa! Cu mare dragoste vă aducem salutări de pe frontul Oastei din orașul Buzău. Noi frații ostași suntem la datorie și luptăm cu Isus Biruitorul, ca să învingem pe vrăjmașul, care — caută cu orice preț să strice cetatea care s'a lucrat la ea, timp de 12 ani. Așa că noi vă asigurăm și avem totă speranță — că, cu ajutorul Bunului Dumnezeu și prin rugăciunile fraților cari mărturisesc deprivări.

Dumnezeu vă va întoarce cu bine și vă va ajuta asupra celor cari vă prigonesc, pentru frații cari le-ați făcut, și de a-i înțorsi pe mulți din moartea picătulă.

Prea cucernice părinte. Vă rugăm să dați la foale că noi frații din orașul Buzău, suntem adunări în fiecare Dumineacă la Biserica Banu dela ora 4 la 7 seara. Îar Miercură se ține la Cămin dela ora 5 la 7 seara, Str. Aurel Vlaicu Nr. 17, cartierul Mihai Viteazul, Buzău.

Sălăvit să fie Domnul!

Preda Lavrinte, ostaș, Buzău.

Din Sâmbăta-de-sus — Făgăraș.

Cucernice Părinte Trifa! Cu mare durere am auzit de cele ce vă să întâmplă. Să mai ales acumă pe sărbătorile sfintei Înviere, umbărând după pacea cu care a și voit să potoliști furtuna care a venit peste Oaste, ne-am hotărât și noi un mic număr din comuna noastră să strigăm prezent la datorie. Să te vom urma.

Dionisie G. Sandei, comuna Sâmbăta-de-sus, jud. Făgăraș.

„Nu vreau să stau fără de lucru“.

Dela un preot într-un rândurile Oastei.

Cerând atâtă ostenieală C. V. din început și până în prezent și înțindă prin milă Domnului am fost și eu chemat în Via Lui, nu voiesc să stau fără de lucru. Voiesc a ajuta lucrul Domnului. Rog binevoiți și să inscrieți printre frații în ostăsie și abonați C. V. Prin împrejurimile acestui schit nu au pătrâns această rază de lumină sufletească printre frații creștini.

De aceea voiesc să pornești și să deșfășoară o lucrare pentru a cunoaște tot ce este, pentru este și care-i scopul vieții de ostaș al Domnului Isus Hristos.

Preot-Ieromonah Vasian Grigoriu, judecător. Neamț.

Din Ivănești—Vaslui.

Am cunoștință și noi ostașii de prin Vaslui — încă de la început — că vrăjmașul a căutat să facă desbinare și acolo la centru, unde a porțit îstorul cu apă vie. Ne-am alăturat și mergem și noi înainte cu Isus Biruitorul. Am refuzat »Lumină Satelor« care a devenit întuneric și am abonat foaia »Isus Biruitorul«.

Luptă contra vrăjmașului, merge înainte, cam greu, dar merge mereu înainte.

Dacă aveți, vă rugăm trimiteți-ne ceva piese de teatru. Preacucernici preoți ne cer să facem serbari... Sună toți cu noi și ne bucurăm mult de aceasta.

Sălăvit să fie Domnul!

Ioan Fl. Miron, Ivănești—Vaslui.

Din Turda.

Cucernice părinte Trifa! Noi ostași Domnului din judecătură Turda am avut a doua zi de Rusali și adunare, înălțătoare.

Au fost frați din 6 comune și anume: din Bonjida—Someș, Câmpul Turzii, Buru, Agris, Podeni și Vidolm.

Ne-am întârit mult cuvântul fraților Furdui, Pocoale, Viorel și alții.

Sălăvit să fie Domnul nostru Isus Biruitorul.

Fr. Grigore Farcaș, ostaș, Turda.

Din Zlatna—Alba.

Dé aici din munții noștri venim și noi și strigăm »Prezent la datorie«.

Noi cu Isus Biruitorul în frunte și sub conducerea sa. Tale vom merge înainte, căci Isus va biru.

Vă dorim ca Bunul nostru Mântuitor, să vă stea vegni întrător și să vă întărească, că să ne putem conduce la lumina cea adevărată, rămânem cu sfânta dragoste în Domnul Isus.

Fr. C. Ion, Zlatna, jud. Alba.

Dela Oastea din Cernăuți.

Cucernice Părinte Trifa! Adunările noastre continuă regulat. Domnul Isus ne întărește mereu pe calea Lui.

Fr. Viorel Bujoreanu vine regulat în mijlocul nostru zidindu-ne sufletește. La sfârșitul lui Aprilie am făcut și o ședință în comuna Corovia, jud. Cernăuți, unde au luat parte frații din 7 comune. Deatunci facem mereu șefii duhovniciști răspândind foaia »Isus Biruitorul« iar Domnul răspălește munca și jerfele noastre. În »unghia« Evangheliei Domnului s-au mai prins următorii: Herban Vasile, Ilie Dobăcă, Ilie Nichifor, Ilina Nichifor, Maria Mihai, Turcan Maria, Ana Lupancu, Leontin Alăhiuc, Eufrosina Ivanceac, Elena Cernăuță, Marcu Veronica, Veronica Cernăuță, Paraschita Cernăuță, Maria Jenina, Mahnevič Veronica, Ana Cojocar, Dominica Hrusca, Mihurovici Elena, Lucaci Minodora și Nilcă Balan.

Sălăvit să fie Domnul!

Serban Petru, ostaș, Cernăuți.

Din Budeni-Miliulți—Buzău.

Cucernice Părinte Trifa! De aici din părțile noastre, pline de, păcate și fărăde legi ne-având pe nimeni de căt pe Domnul singur sprijinitor, luptăm și noi de doi ani decănd am auzit glasul său de voastră. Lumea ne urește și ne disprețește dar nolăm slavă lui Dumnezeu pentru toate.

Strigăm și noi din tot sufletul nostru către prea cinstiți părinți cari se poartă ca vrășmaș părintelui Iosif să-nu-l mai prigonească. Să nă mai zică, că părintele Iosif a eșit din Biserică. Să vadă cinstitele lor fețe că părintele Iosif întărește Biserica nu o slăbește.

Voi trimite și eu câteva abonamente pentru sălăvîtuș nostru Stăpân »Isus Biruitorul«, în veac slavă Lui.

Domnul Puterilor și al Slavei să vă octroiască și să vă măngăde, bucurăți-vă în iubirea noastră.

Rohan Ioan, Sighișoara.

De la fratele Rătulescu—Iași.

Scumpul și dragul meu părinte Iosif! Ai lăsări am trimis abonamentul la foaia, până la 1 Ianuarie 1936. Tot odată am scris refuzând cu scărbă folie din strada Mitropoliei 45, — unde se scrie că atâta venin și fățuire de lăcomie și egoism faraice.

Voi trimite și eu câteva abonamente pentru sălăvîtuș nostru Stăpân »Isus Biruitorul«, în veac slavă Lui.

Domnul Puterilor și al Slavei să vă octroiască și să vă măngăde, bucurăți-vă în iubirea noastră.

Al sfintei tale supus fiu duhovnicesc, Ilie Rătulescu, str. Bahliu 8.

La adunarea din Podeni—Turda, va participa și preaibulitul nostru fr. Gherasim Bica, absolvent al seminarului monahal din Cernica, afilator de prezent în Ocolișul-mare.

La Săsciori va merge un mare grup de frați din Sibiu.

Încă odată cei „2000“.

O propunere.

»Lumina Satelor« continuă să susțină minciuna că la asașizul »congres« — au participat peste 2000 de frați și surori din toată țara.

Ca să se afle adevărul, iată noi facem o propunere: să se publice

cu numele toții »frații« și »surorile« care au fost la Sibiu, după comune și judecătură.

iar pentru asta, întrucătă, cei dela »Lumina Satelor« n-ar avea destul loc la foale pentru această »multime« de frați — iată noi ne oferim să le punem la dispoziție coanelele folii noastre, numai să se afle adevărul.

La Evanghelia de Dumineck.

Sudalma în armată și administrație.

Acum Dumineck avem la rând Evanghelia cu sutășul din Capernaum. O astăzi tâlcuită pe larg și frumos în carte! Il cău »Tâlcuirea Evanghelilor«. Dăm aici numai pe scurt câteva rânduri în legătură cu sudalele slujbașilor:

O, ce lucru minunat mai văd eu, în evanghelia cu sutășul. Un căpitan de armată, la poruncă cărui tremurau 100 de oameni, să smerit în fața Mântuitorului și se roagă pentru el și pentru sluga lui cu smerite rugăciuni: »Doamne nu sunt vrednic să intri sub acoperemantul casei mele!«

Ochii mei se umplu de lacrimi când mă uit la chipul sutășului și mă gândesc la cel mult, mult, slujbaș! »Crestinii« de prin cazarme și cănălării cari — cuprinși de păcatul trupei — înjură pe bunul Dumnezeu, înjură tot ce ar susține mai scump și mai sfânt. Sunt pline sale și orasele de slujbaș, cari vreau să-și arate puterea lor prin înjurături aspre.

Eu am cunoscut un om cupințe, care îndată ce a ajuns primar în sat, a început să înjure răstărit. Sărmanul! În trufa lui, el își închipuia că-i mai tare și mai respectat dacă înjură; el credea că și înjurătura se ține de slujbă, ca și peceata și protocolea.

O, ce lucru plăcut și bine cunoscut este un slujbaș care cunoaște

pe Domnul și se face el înșuși un vestitor al Domnului. Acela, de o mie de ori poate stăpâni poporul mai ușor și mai bine decât celice crede că trebuie să slăpânească cu puterea și cu... înjurăturile.

Un ofițer vorbia odată cu un prieten să său, un bun creștin, despre viața militară. Între altele, prietenul ofițerului întrebă de ce se folosesc înjurăturile așa de mult și în armată.

— O, dragul meu, răspunse ofițerul, în armată fără înjurătură nu merge lucru.

— Va fi, dar eu cunosc un ofițer care nu folosește niciodată înjurătură și totuși lucrul lui merge bine de tot.

— Mi-ar plăcea să-mi spui un astfel de ofițer.

— Apoi acest ofițer, a fost dragul meu, căpitanul din Capernaum căci el zicea despre ostia lui că le zice numai atât: »mergi și merge; și alțuia: vine și vine« (Mateiu 8, 9).

Sudalma în armată și administrație e o pacoste specială pe țara noastră. Sîi e o rușine specială un păcat special care trebuie să înceteze!

Dela Oastea Domnului din Sibiu.

Adunările din »Turne« se țin regele, cu înșuflătire, cu duh. Din când în când, cău un pește sare în ungheșa Evangheliei... Ce bucurie.

Oaspeți dragi.

Frații de prin țară ne cercetează mereu. Săptămâna trecută am avut între noi pe iubilul nostru frate Farcaș dela Turda, care aleargă sute de Km. cu bicicleta vestindu-l pe Domnul. Iar în ziua sf. Ap. Petru și Pavel ne-a cerșelat iubilul nostru luptător Gh. Muntean dela Batiz împreună cu soroarea Marla, fetița frației sale, care ne-a făcut o mare bucurie în adunare cu darul pe care îl are dela Domnul.

Toată adunarea s'a cutremurat și a plâns sub puterea duhului cu care grăiește această fetiță — minune.

Fratele Muntean a ținut o cunventare frumoasă, plină de duh și înțelepciune.

Nazireii Oastei la Constanța.

400 Km. pe jos.

20 k-grme de cărți.

Iubite Părinte Iosife!

Vă rog a-mi trimite că mai când următoarele cărți (câte 10—25 ex. din fiecare...) din cărțile Oastei — în greutate de peste 20 Kgr. care sau trimis îndată).

Am spus că suntem pe poziție de atac de aceea vă îndemn rugându-vă să vă rugați și pentru noi că să putem cucerii cetatea de pe malul mării pentru Domnul și Mântuitorul Isus Hristos... Aici am debărcat după ce am mers 400 Km. pe jos. Vă rog a-ne trimite și căte 25 bucăți din numerii 26, 27, 28 din foale, căt mai curând, urgent.

Cu dragoste frânească în jurul crucii Domnului biruitor.

Paraschiv Sârghe.

Cerc de foc în jurul Capitalei.

— In loc de raport.

Darul Rusaliilor în „Betania“ noastră.

De doi ani de zile sora L. nămai pășit la adunările »Oastei«. O boala fără milă a întinut-o în »școală cea mare«. Dacă ea n'a mai putut să se miște, în schimb de căte ori ne-am dus prin »Betania«, n'am lipsit dela patul suferinței ei. Căteva surori, în special, au vărsat multe lacrimi de rugăciune la căpătău ei. Părintele Stelian, cu alii slujitorii ai Domnului, chemați de o ostașă îbitoare, au făcut după Paști un maslu de acestei surori greu încercate.

Si Domnul a răspuns în ziua de Rusali. Né a trimis, la adunare, pe sora noastră L. I. A venit singură, nefușotă de nimene! Adunarea s'a cutremurat de acest dar al rugăciunii! E darul nostru cel mare de Rusali! Sora s'a bucurat. Lacrimile ei au fost mărturisirea cea grăitoare a binucuvântării primește!

O noapte în „Betania“.

Petrecem două ceasuri, în »foisorul« dragostei lui Isus. Părintele Stelian și fr. Oprisan împărtășesc binucuvântările zilei neuitate, sfidând adunarea cu inima lor ferbinătorie de către Domnul darurilor și încununează bucurile în rugăciune înlăcrimată.

În miez de noapte, sub luna plină, în parcul cu flori din grădina raiașului, ascultăm cu toții predica lui Dumnezeu. Cu ochii duhovnicești ai zilei de Rusali cunoaștem »cerul în care e tronul lui Dumnezeu și pământul ca asternut al picioarelor Lui. Simțim că Cerul e unit cu pământul, că dragostea noastră revărsată de Sus, cu prisinăță, leagă inimi depărtate de trâmbiță.

O „afurisanie“ cu tâlc.

— L. Satelor umbără să-i sperie cu afurisanie și »primejdirea sufletului« pe cei cari citează foaia »Isus Biruitorul« și cărțile p. Trifa.

Această ieșire își are tâlcul ei. Pe la administrația folii — L. Satelor — și un dezastru. Abonații au fugit și fug pe apucate. »L. S.« mai avea pe cei cari furuna îl prinsese abonații pe ½ an. Si acum se duc și aceștia! Lupul cel imbrăcat în piele de oaie pe care-l dădușe »L. S.« și a făcut slujba, dar nu aşa cum era planuit. Căci în loc să aducă înapoi cărțile p. Trifa (cum era desenat în gură cu cărțile p. Trifa, făcute în chipul cărților de joc), »lupul« neprincipial a adus și aduce mereu înapoi de prin țară — L. Satelor.

Iar în spația lor, cei dela L. S. umbără acum să-i sperie cu abonații și cetătorii nostri cu »afurisanie« și »primejdirea sufletului«. Cică măntuirea sufletului se poate asigura numai abonații foaia »L. S.«.

Noi credem că ar fi bine să mai dea la foale încă-dată și acum să jumătatea anului chipul acelui faimos lup. Poate să răspiera mai mult omenește.

Licențiații noștri.

Vestim o bucurie fronturilor, și în deosebi tineretului Oastei.

Praiabușii și cunoșcuții noștri frațiori: Viorel Trifa student la Facultatea Teologică din Chișinău și Viorel Bujoreanu student la Facultatea Teologică din Cernăuți, au luat ambele licențe în teologie, cu mare succes. (Fr. V. Trifa

bîsă, de nazarei, de făcleri, de sfinte mărturisitoare ale lui Hristos.

In clăpă aceasta de după miezul nopții când susură vântul și ne înbată de mirezine, trece prin față gândului nostru toți cei cari s'a bucurat, au plâns și s'au rugat sub nucul din »Betania«.

In satul Chiajna.

Părintele Teodorescu, un slujitor al Domnului care face de 3 ani o lucrare vie în acest sat, ne-a chemat să îndemnăm oștenii să. Sale la luptă cu curaj, împărtășindu-ne unii altora bucurii sfinte.

I-am găsităziu ziua de 23 lunie. Sîi astfel am plecat 60 de frați, cu două mașini, de dimineață.

Frații au dat răspunsurile la sf. Liturghie. Fr. Părvu, cu darul lui, a citit »Apostolul« zilei.

O rugăciune care nu se va uita.

Dumnezeu a binecuvântat cerește înălcirămată de ploaie a preotului. Într-o zi serile trecute și iată că, înaintea de venirea noastră cu o zi, Domnul s'a indură și a săturat pământul de milostivă ploaie.

De obicei se fac rugăciuni de cerere. Si numai rare ori de mulțumire. (Ca 'n pilda cu cel 10 leproși din Evanghelie). Iată că, la sfânta Liturghie, Părintele face o impresionantă rugăciune de multumire pentru ploale, rugăciune cu îngrenunchere. Rare ori am simțit bucuria aceasta obștească de a ne pleca și la bucurile, nu numai la necaz, înaintea Tatălui ceresc. Rugăciunea s'a tors din sufletul tuturor!

Secretariatul Oastei.

(Va urma).

„Lumina Satelor“ iar a început.

— Trepădușii dela »Lumina Satelor« (cum foarte potrivit î-a numit fr. Samson) iar la început să învenină situația de la Sibiu. Pe semne simțesc primejdia de a-și perde »trecerea« Lumina Satelor și plină iarăș de la început până la sfârșit de polemică și atacuri personale.

De data astă se dă și sentință consistorului. Ar avea, desigur, efectul dorit dacă... lumea n'ar să ce să petreacă la Sibiu. Dacă n'ar fi cîtit »Istoria unei jerife« și n'ar fi auzit cum s'a vorbit la »Thalia« etc.

Să dică lumea n'ar să ce înseamnă la Sibiu cuvântul »pocinătă«. (Exil, răsunare, etc etc...)

Ar fi vremea să inceteze odată aceste lupturi dureroase (să fie alungați) »trepădușii«, și vor inceta).

Ne oprișem aici în nădejdea că vor și cei din strana cejalașă. Altcum, ne vom spune și noi mai departe cuvântul

cu cum laude (media 10) iar fr. Tr. V. Bujoreanu cu distincție).

Fr. Viorel Trifa, a fost și președintele centrului studențesc din Chișinău și a scos revista »Gândul neamului«.

Ne bucurăm și îi felicităm!

Si — ca odinioară tinerii Iosua și Caleb — îi așteptăm să creeze fronturile cu »struguri« duhovnicești.

Rugăm pe toți frații cari trimit bani, să scrie pe dosul mandatului pentru ce anume trimit banii: cărți, abonamente, ajutoare, etc.

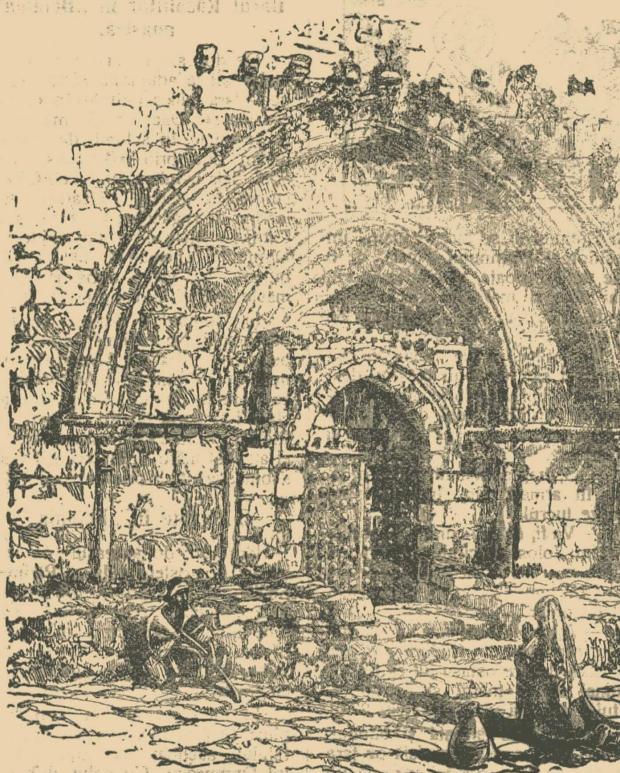
La Ierusalim, în fața mormântului Preacuratei.

În »Lumina Satelor«, protopopul I. Moja dela Orăștie, ridică contra părintelui Iosif mărturie minciună că n'a scris »nici măcar 3 săre de Inchinare Maicii Domnului«. Ca un răspuns la această minciună, dăm mai jos câteva rânduri luate — pe scurt — din carteau păr. Trifa: »Însemnări din călătoria la Ierusalim«.

Locul unde a fost îngropată vremelnic Sfânta Fecioară se păstrează până în ziua de azi la Ierusalim. Se află în partea de răsărit a orașului, pe drumul dintre Ierusalim și grădina Getsimani.

Ne apropiem cu evlavie de locul unde apostolii au îngropat pe Preacurata Fecioară. Pe acest loc și azi o biserică ortodoxă, o biserică unică în felul ei săpată și aşezată fiind cu totul jos, în adâncimea pământului. Pe din afară nu se vede dacă Intrarea, un părte de zid puternic, aproape pătrat. Își face impresia unei intrări în o cetea sub-pământeană.

Dăm alături chipul cu intrarea în Sf. Mormânt al Maicii Domnului. În față se vede și o femeie îngrenunchiată în rugăciune. Toți trecătorii creștini se Inchină în fața Sf. Mormânt. Un călugăr ne deschide ușa și întră în evlavie în Sf. biserică. Începem îndată a coborî în adânc. Pe un corridor săpat în stâncă coborâm 60 trepte de marmoră. Candelele licăresc încă și colo. Un flori te cuprindă coborând aceste trepte. Parcă cobori prin viața cea plină de durere și de sbucium a Maicii Preacurate. Candelele ce licăresc în întuneric sunt parcă nădejdile ce ardeau în viața Maicii Durerilor. Sărsind cu coborârul treptelor deodată o lumină mare ne izbește. Spre răsărit în față noastră se deschide un altar plin de lumină strălucitoare. Aici este locul unde Maica Sfântă a fost îngropată vremelnic. Lumina ce ne izbește după licăritul candelelor de pe trepte și parcă veste de bucurie pusă în căntarea: »Bucură-te Fecioară că Fiul tău a învăiat a treia zi din groapă și pe morți i-a ridicat... Lumina din adâncimea bisericii e parcă građajă pusă în Acatistul Născătoarei: »Bucură-te ceeace te-ai născut cu zorile, fiind împodobită cu florile virtușilor cerești și ai creștinăzii soarele fiind înconunată cu razele dumnezeescului dar...«...

Ne apropiem cu smerenie de locul unde a fost Mormântul Preacuratei. Altarul este întreg din marmoră roșie și străluce de mulțimea candelelor de aur și argint.

Locul unde a fost Sf. Mormânt e o încăpere mai mică în care întocmai ca la Mormântul Măntuitorului — încapi numai aplecându-te în genunchi.

Ingenunchem cu sufletul înflorat și întrând rând pe rând sărutăm icoana Adormirii așezată pe locul unde a fost Sf. Mormânt. Călugări veghează nefrecetă și fac slujbe în acest preașteant loc.

Doamne, ce lucruri de suflet fnălătoare vedem în toate părțile! Femei de prin toate țările și din toate neamurile și confesiunile viin mereu să se roage și să plângă lângă mormântul Preacuratei.

In acest chip, la mormântul Preacuratei se întâlnesc și se închine femei și popoare din toată lumea, fără deosebire de neam și confesiune. Întocmai ca în biserică Sf. Mormânt al Măntuitorului, așa a voit Dumnezeu ca și lângă mormântul Născătoarei să se strângă toate neamurile lumii atrase de lacrimile și de rugăciunile celei ce a fost Maica Durerilor, »mai curată fără de asemănare și decât oamenii și decât îngerii«.

În afară de cele sus amintite, mai este la mormântul Preacuratei ceva ce mișcă sufletul. Acolo în adâncime, în apropierea Sf. Mormânt este și un izvor din care curge nefrecetă apă împedite și curată ca cristalul. Lângă mormântul Preacuratei izvorul pare a fi un izvor a darurilor, un izvor ce răsare

din adâncimea vieții celei ce ne-a dat pe Izvorul Vieții. Ne apropiem de Izvorul aducându-ne aminte de cântările acatistului: »Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, Întărește-i, ceeace ești izvor viu și îndestulat...«

Ne apropiem și bine cu toții din apa izvorului ca dintr-un izvor viu și îndestulat...

Călugării spun că izvorul are darul fămădurii boalelor și mulți bolnavi s-au fămăduit cu apa lui.

În adâncimea și tăcerea Sf. Mormânt, murmurul izvorului par că e plânsul Maicii Domnului. Nu este pelerin care să nu plângă lângă mormântul Preacuratei. Întocmai ca lângă mormântul Domnului, și la mormântul Preacuratei lasă Inchinătorii, cele mai multe lacrimi.

Sosește vremea să ieşim afară. Ne apropiem încă odată de piatra Sf. Mormânt. Două femei străine venite cine știe de unde pe prin depărtările Asiei, se roagă îngrenunchiante în fața Sf. Mormânt. Ochii lor sunt plini de lacrimi. Cine știe ce dureri își descopăr în fața Celei ce a fost Maica durerilor și am a Maica Mângăerilor. Sărutăm și noi încă odată peatra totită de lacrimile milioanelor de Inchinători care au fost pe aici. ieșind afară un călugăr ne spune o legendă în legătură cu înmormântarea Preacuratei. Pe când duceau apostolii pe Preacurata spre Mormânt, fură atacați de o ceteă de jidovi fi înimile căror ardea încă vechea ură contra Domnului Isus. În fruntea atâcătorilor era un preot (rabină), și voiau să răstoarne sicriul purtat pe mâinile de apostoli. Dar năpușă preotul să se atingă de sicriu și îndată i se uscară mâinile, iar ceilalți hulitori orbiră. Hulitorii se cără plângându-cu amar și trecând la legea creștină se boala recăpătându-și vederea iar preotul mâinile.

Îată am ajuns afară. Ne Inchinăm în față intrări și ne depărțim. Femeile care au fost cu noi în pelerinaj au mai venit și în alte zile să se roage aici la Mormântul Preacuratei. Într-o zi am văzut pe una care își cetea Acatistul Născătoarei îngrenunchiată pe locul unde a stat corpul Preacuratei. Ce mare încredere!

Suferim orice pedeapsă, pentru sfânt numele Său.
Dar gândijă-vă temeinic, înainte de-a lovi
Dacă facerea de bine merită a o săndă?
Cântăriți, fără de ură, în fața lui Dumnezeu
Întrăbandu-L înainte, pe El și Cuvântul Său,
Și-apoi pronunțați sentință — socotind că și de sus
Se rostește — o judecată — a Impăratului Isus.

I. Marin, ostaș al Domnului, Sibiu.

La 12 ani de Oaste.

Pentru că vorbit de Domnul, dragul nostru scump gornist A fost judecat, și aspru, greu și mult învinuit. I-s-a spus, că nimenei altul, n-a făcut atâtă râu. Credem, da, pentru vrăjmașul nostru și-al lui Dumnezeu. Si-a fost judecat să tacă și mai mult să nu mai scrie De Isus, de Jertfa Crucii și de Oastea lui cea vie. Si să nu îl mai vestească pe Isus Biruitorul. Căci — zic ei — ne este teamă, rătăcește tot poporul. Insă noi, strigăm: o Doamne, dă-i putere să grăească Zi de zi, pe noi flămânilii, cu mană să ne hrănească. Căci suntem într-o pustie și ni-e sete și ni-e foame De Cuvântul Tână cel dulce și de Tine sfinte Doamne. Dă-i putere, ca lui Moise, altădată prin pustie, Să ne ducă înainte către sfânta 'mpărătie'. Si la toți, ne dă putere, ocără să suferim Si din „tabără“ afară, lângă cruce să eșim.

Noi, zăceam de multă vreme în urgie și păcat. Însă, într-o zi, din moarte, sperația ne-am deșteptat. Ne-a trezit al goarmei sunet, goarna sfântă a deșteptării. Ce chema pe toți să vină de pe căile pierzării. Si de-atunci, precum ne'nvăță, din Scripturi al nost gornist îi chemăm și noi pe altii la Isus cel restignit. Atât doar... (Nu vrem la nimenei să luăm pâinea din gură Pentru care ostenit-avu cu atâta 'nvățătură'. Si de facem rău, că lumii, îi vorbim de Dumnezeu

De la Oastea Domnului din Iași.

Duminică, 9 Iunie, îndemnați fiind de păr. nostru Lungeanu dela Biserica »Frumoasa« am mers în cerceitate la frații noștri suferinzi dela spitalul »Villa Greerul din Repede—Iași.

În frunte cu steagul, vre-o 20 de frați, am ajuns după o călătorie de o oră și jumătate.

Am fost primiți cu bucurie de către marii marii spitalului.

Am inceput programul nostru cu »Imperială ceresc«. Sărmanii suferinzi vărsau lacrimi din ochi.

A vorbit fr. I. N. Bucătaru, au spus poezii soriosele Ferastrăuari, Codru și altele. S'au citit din foile și cărțile Oastei

celor suferinzi, storcând calde lacrimi din ochii tuturor.

Le-am vorbit despre cel ce a scris aceste cărți și care a înființat Oastea. Când au auzit că și el zace pe patul durerii lacrimi izvorau din ochii tuturora.

La sfârșit ne am rugat Domnului pentru ei, despărțindu-ne cu sufletul plin de dușoie de acei sărmâni școlari ai suferinței.

Mulțumim Domnului pentru toate!

Ostaș Neculai V. Lazăr.

În Ateneul »Candela«, adunările noastre continuă regulat în fiecare Duminică după masă. Joi seara dela 7–8 avem școală de căntări impreună cu părintele Lungeanu.

Slăvit să fie Domnul!

Războiul celor cari „păzesc poruncile lui Dumnezeu”...

„Si s'a măniat balaourul și s'a dus să facă război cu cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu” (Apocalips cap. 13).

În chipul de alături se vede capitolul 12 din carteia Apocalipsului. (Citiți în Biblie, pe larg acest capitol). Toată istoria creștinății este pusă în acest capitol.

„Si semn mare s'a arătat pe cer: femeie învăluită în soare și luna sub picioarele ei și pe capul ei cunună cu 12 stele. Era însărcinată și avea să nască”.

Aceasta este icoana nașterii Mântuitorului. Femeia care avea să nască este Maica Domnului. Aici este una din cele mai frumoase icoane a Maicii Domnului.

„Si s'a arătat alt semn: Si iată un balaour mare, roș, având șapte capete și zece corne și cu coada lui tragea o parte din stelele cerului... și balaourul stă înaintea femeiei să mânânce copilul... și ea născu un fiu care are să cărmuiască neamurile cu toig de fer... și război mare se făcu în cer și balaourul cel mare, șarpele cel vecchiu care se chiamă diavolu, fu burit și aruncat pe pământ, cu ingerii lui... și s'a măniat diavolul pe femeie și s'a dus să facă război cu ei rămași din sămânța ei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus. Si s'a dat femeiei aripi de vultur să sboare în pustie” (Apocalips cap. 12).

Iată aici este toată istoria măntuirii noastre. Scriptura spune apriat că „balaourul cel mare” adică diavoul, a părtat dela începutul lumii și va purta până la sfârșitul lumii un război aprig cu toți cei din „sămânța femeiei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus”.

Adică... să băgăm bine de seamă. Scriptura spune că „balaourul cel mare”, diavoul, vă purta război numai cu cei cari „păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus”. Adică numai cu creștinii cei adevoțiați. Dar ce se întâmplă cu celalii? Cu cei cari nu păzesc poruncile lui Dumnezeu și n'au mărturia lui Isus? Cu aceștia diavolul a gătit războiul. I-a bătut și are pace cu ei. Aceștia trăiesc în bună pace cu diavoul și diavoul trăește în bună pace cu ei. Aceștia sunt creștinii cari trăiesc în „liniste” și „pace” cu toate păcatele și modele lumii.

Aici intră istoria Oastei și rosturile ei. Noi ostașii Domnului suntem dintre aceia cari am făcut

legămant „să păzim poruncile lui Dumnezeu și să avem mărturia lui Isus Hristos”. Adică să-L mărturisim pe Isus prin viață și faptele noastre.

Dar... indată ce am intrat în acest legămant, am intrat și în război aprig cu „balaourul cel mare”. Acest război trebuia neapărat să vină și să-l avem ca să se plinească Scriptura.

Noi trăiem mai înainte în „pace” și „liniste” pentru că eram supuși lui „satan”. Eram robii lui și prizonierii lui, cu cari nu se mai occupa.

Dar de când ne-am „răscusat” și umblăm „să păzim poruncile lui Dumnezeu și să-l mărturisim pe Isus” — iată că avem război, avem

nesfârșite frâmantări, hărțueli, batjocuri, prigoane, etc. Si e bine că le avem. Chiar astă și cea mai bună dovadă că suntem în război cu „balaourul cel mare”.

Dela începutul ei, Oastea Domnului a trecut mereu prin nesfârșite frâmantări, atacuri critice, batjocuri, prigoane, în semnul că dela Dumnezeu este „războiu” ei. Si în semnul că diavoul simte „primejdia” și se teme de noi.

Fratele meu! Nu te speria și nu te descuraja pentru frâmantările și izbeliștile ce dău peste ostășia ta. Ele sunt semnul și dovada că ești cu adevărat în războiul Domnului.

Frații mei! În lume s'a dat

totdeauna o luptă între „balaourul cel mare” și copiii lui Dumnezeu. Dar lupta aceasta niciodată n'a fost atât de crâncenă și inversunată ca acum. Iadul cu toate rezervele lui a intrat în această luptă. „Balaourul cel mare” cu toate capetele lui umbă să-i îngheță și pe cei puțini care mai păzesc azi poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.

„Balaourul cel mare”, „fiara cea mare” din Apocalips (Antihristul) a început să cucerească pământul. Par că se apropie timpul despre care zice Apocalipsul că: „fiara cea mare pe stăpân peste orice semințe, peste orice popor, peste orice limbă și orice neam. Si se vor închiinde ei toți locuitorii pământului” (Apocalips cap. 13).

În Rusia, această fiară, s'a ridicat capul de ani de zile. În Germania — de unde aşteptăm o suflare împotriva acestui „balaour” vedem că „fiara” își ridică capul în altă formă, (cultul pagân), în Ungaria aşisderea. Si în toate tările și la toate popoarele „balaourul” își arată capul în chipul grozavelor străciuni și destrăbălări sufletești.

Si dacă Isus, Regele cel Mare „prin poporul românesc”, a început războiul său — noi să luptăm cu vîțele în acest război. Să dăm slavă lui Dumnezeu că nu ne-a lăsat să pierim în robia cea rușinoasă a lui satan. Să dăm slavă lui Dumnezeu că tocmai în aceste vremi de groazănică prăpăd și peire sufletească ne-a scos din Sodoma și Gomora acestei lumi și ne-a chemat în „războiu” Lui.

Si drept mulțumire, noi să facem pe crainici, pe vestitorii acestui „război” sănătate. Pe orice suflet să-l cheamă să intre în război cu „balaourul cel mare”. Să cutreerăm satele, orașele și sufletele, chemând pe toată lumea la „război” sub steagul Domnului Isus. Să spunem la toată lumea, că a sosit vreme de război mare; „balaourul cel mare” a năvălit în lume cu „război” mare. Si tot cel ce nu se va apăra și nu va lupta — va cădea și cădere lui grozavă va fi.

Si orice ar fi să suferim în acest război, să nu ne înfricosem. Isus Biruitorul stă în fruntea noastră. El are comanda luptei și El ne va duce la biruință. Si El ne va da pe urmă cununa vieții și odihnă Lui cea dulce, Amin.

Mărturia unui frate întors dela sectari.

Iubite și cucernice Părintele Iosife.

Dacă mai sunt azi pe lângă sf. Biserică și nu am trecut la sectanii, aceasta e datoritatea numai cuvintelor și scrisului sf. voastră și unu preot profesor de aici din T. Severin.

Eram zilnic încercat de sectari, cari îmi cereau hotărarea. Părintele profesor, venea zilnic pe la mine, și-mi dădea lecții bătându-și capul căte o oră pe zi cu dovezi și sfaturi din sf. Scriptură.

Totuși în cele din urmă eram perdut — cum și sf. sa știe. Sășteptă dintr-o zi în alta trecerea la ei. Ca prin minune îmi cade în mână un ziar cu scrisul sf. voastră. Si atunci imediat mă smulg din mâinile sectanilor și mă întorez ca voluntar în Oastea Domnului, pe care sf. voastră aji înființat-o.

O rugămintă pentru „L. S.”.

Să aici aș face o întrebare dacă cei dela „L. S.”, ai voi să mă asculte. De ce primejdii poate fi persoana aceia pe care ei o închipuie ca pe un lup în piele de oaie?... Să înțelege critica și ura împotriva acestui slujitor al Domnului și a foii Isus Biruitorul.

Arma în mâna sectelor, sunt toate critice pe cari le ridică „L. S.”. Împotriva Oastei și a păr. Trifa. »Iată, ne zic sectarii, ce fac popii voștri cu Oastea Domnului... și voi înțelege atâtă la ei... și altele de felul acesta. De aceea:

Să înțelege critice.

Acesta e glasul tuturor fraților din judecătă. Mehedinți. Si să fie liberate pentru Isus Biruitorul.

Ostaș, Ionel Tudose — magazin cu manufactură, galanterie, mărunțișuri. — Str. Traian, 237. T. Severin.

La Isus Biruitorul.

*La Isus Biruitorul
Vină acuma tot poporul
Si rămâne neclintit
Cu Isus cel răstignit.
Venit fraț din departare
Dela Olt și până la mare
Stâmpărăft-vă toti dorul
Prin Isus Biruitorul.
Nu vă mal gândiți la moarte
El croit-a altă soarte*

*Căci la iad a rupe zăvorul
Mesia Biruitorul.*

*Înimi pline de păcate
Rupe zăvorul la toate
Si aprinde-ne toate dorul
Scump Isus Biruitorul.
Deci cu frunțile seninie
Să privim la „ningătorul
In curând sosi-va ceasul...
Și Isus Biruitorul.*

Fr. I. Oprie, Simeria-veche.

Desfăcătorii noștri de foi.

Tuturor desfăcătorilor noștri de foi le-am trimis conturile, socotele, pe lunile Aprilie, Maiu și Iunie. Îi rugăm pe toți să ne trimitem sămele restante, pentru că să putem răzbi înainte.

Invitare la serberea dela Simeria-veche.

Cu ajutor dela Domnul de sus, la 6 August vom avea din nou serbere anuală dela Simeria-veche. Vă rugăm, fraților și surorilor iubiti, veniți cu toții. De aproape și de departe, pe toți vă așteptăm cu drag. Vor veni și frații din Slăvii, dela Turnu.

Fr. I. Oprie.

A nouă poruncă bisericească.

Cum o calcă în picioare protopopul I. Moja.

A nouă poruncă din decalog spune: »Să nu mărturisești mărturie minciinoasă asupra deaproapelui tău... Această poruncă o calcă în picioare protopopul I. Moja dela Orăștie, ridicând împotriva preotului Iosif Trifa o mare mărturie minciinoasă în foala »Lumină Satelor».

Pe o pagină întreagă din »Lumină Satelor» păr. Moja se răbostește cu fr. Colonel Coman înescu, cu păr. Trifa și cu toți intelectualii dela Oastea Domnului. Iar în răsboirea aceasta păr. Moja spune într-un loc că »în toate cărțile și foile sale, păr. Trifa nu scrie nici măcar trei rânduri de închinare Malului Domnului».

Asta e o minciună. Si ca o dovadă că păr. Moja a mintit, amintim cele scrise pe larg despre Maica Domnului în cartea cu »Însemnările călătoriei la Ierusalim» — din care reproducem ceea ce urmărește: »Intr-o carte apărătoare a Bisericii călănd în picioare poruncile Bisericii. Si lucrul acesta, iată se petrece în fața poporului care vede, aude și judecă.

Si cu întreaga frământare dela Oastea se întâmplă același lucru: greseli și lipse de tact și de dragoste, se ascund după paravanul măreț al sfintei Biserici. Si astăcică înseamnă »apărarea Bisericii». Dar, va veni el odată ceasul dreptății și ceasul răspunderilor ca să se vadă lămurit, cine e vinovat?

Ne oprim aici căci noi n'avem pagini întregi pentru polemică și discuții, iar pe păr. Moja, care a scos pe vremuri renumita foaie »Bobârnaci și Bazaconil» îl rugăm respectuos să nu prea dăscălească pe cei ce am crezut că poporul poate fi educat și cu altceva decât cu »bobârnaci și bazaconii». Noi îl rugăm pe păr. Moja să caute să se prin colecția scrierisului său pentru popor să ne arate unde a scris și, să ceva mai frumos despre Maica Domnului decât păr. Trifa? Să caute, neapără și prin colecția foii »Bobârnaci și Bazaconii»...

Si încă un stat: într-un domeniu pronuntat duhovnicesc, cum este cel al Oastei Domnului, te faci de răs cu învățătură scrisă cu totul lumestea: cu povestile de ispravnici, cu ordonanțe de căpătini, cu frunze luate de vânt...

Lumea ostașilor a eșit de mult din povestii și »bazaconii»...

Atât, deocamdată. Dacă va mai trebui, va urma.

Dela ceice au fost la aşazisul „congres“ al Oastei.

Ce a spus un frate în adunarea dela Poiana-Sibiului — „O altă Evanghelle“.

S'a scris aici la foaie ce s'a petrecut la aşa zisul »congres« al Oastei Domnului care s'a întînt de Rusali la Sibiu. Am arătat căi participanți au fost în ce »duh« să se desfășură »congresul« și ce s'a spus în sala »Thalia«. Si ca să înțărim spusele noastre vom lăsa să vorbească și alții despre cele ce au văzut la Sibiu.

De data aceasta vom da aici sgușitoarele mărturisiri pe care le-a făcut fratele Ioan Branga în adunarea fraților ostași din Poiana-Sibiului în ziua de 24 iunie.

Iată ce-mi spun frații cari au auzit mărturisirile fratelui Branga:

»Fraților, — a început fr. Branga cu glasul tremurând și cu ochii fulgăriți, — eu am o durere mare la înința mea și trebuie să v' spun. Să v' spun și tot mă doare, de ce-am văzut și am auzit la Sibiu.

La Sibiu am auzit două Evangelii. De dimineață, la catedrală, am auzit o Evanghelle și după aceea în sala »Thalia« am auzit altă Evanghelle. De aceea fraților, mă doare înința, și de aceea vă spun și tot mă doare că la Sibiu, la Rusali am auzit o Evanghelle nouă...

Si fratele Branga, spunea și plângăea.

De dimineață în catedrală s'a cete din Evanghelle și că Păstorul cel Bun își lasă cele 99 de oi și aleargă la oală cea căzută, la cea percută, iar în sala »Thalia« s'a spus o altă Evanghelle. S'a spus:

Oastea Domnului și Biserica.

Biserica înființată de Măntuitorul, fără îndoială că va dura până la sfârșitul veacurilor, mai sus de toate valurile pământului. — Cobălă a veșniciei condusă însă un timp de oameni sfinti, Biserica, nu își îndeplinește menirea, integral, decât numai în cazul când slujitorii sfinti și fiili duhovnicești luptă pentru împlinirea împăratiei Măntuitorului pe pământ din toate punctele de vedere, — cătănd cu toate mijloacele să spiritualizeze viața să o înalte întru totul pe culmile sfînteniei eterne. Părintele Iosif Trifa, nu face și nu a făcut altceva cu Oastea Domnului, decât să învioreze o atmosferă creștină de tradiție bună, să împotrivescă un creștinism de cele mai multe ori de formă, să facă din filii Bisericii niște luptători înlăcrătați pentru Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celu viu — roadele mișcării Oastei Domnului, se pot vedea de origine este sincer: după doisprezece ani rezultatele voluntariatului creștin al Oastei Domnului sunt sgușitoare pentru cine crede cu adevarat în puterea Puternicului împărat și Domn, Răscumpăratul nostru Isus Hristos.

Părintele Iosif Trifa — apărător al Bisericii în cea mai înaltă și sfîntă putere a cuvântului, este îndărăt astăzi în fața forurilor de judecata clericală pentru că a susținut Bisericii cu suflete înlăcrătate pentru Hristos — Dumnezeu. Aceasta este o crină și dacă Părintele Iosif Trifa, de dragul unor datini sau unor tradiții cari nu formează decât literă legii, va fi cacerisit, cu o judecata definitivă — atunci va urma o turburare fără egal în istoria Bisericii noastre.

Măntuitorul și-a vărsat sângele să stănească pentru ca oamenii să aibă viață din beișug și să fugă de literă, pentru că El împăratul împăratilor și Domnul Domnilor a fost schinguit și spânzurat pe culmea Golgohei.

»Cine are urechi de auxil să audă.«

Const. Goran.

Daruri și ajutoare pentru susținerea foii.

Înțelegând despre greutățile ce le avem, mulți frați ostași, abonați, prieteni și ceteritori ne-au trimis daruri pentru susținerea foii — pe care le publicăm aici la foaie, rugând pe Domnul darurilor să răsplătească El pe cei care ajută lucrul Lui.

Am primit următoarele daruri:

Prin fr. Miron Dănuț, din Nordul Ardealului: M. Denuf 10 lei, T. Bizo 10 lei, I. Pavel 10 lei, B. Florian 10 lei, F. Rus 10 lei, C. Mărte 5 lei, B. Efrem 5 lei, F. Slig 5 lei, Gh. Tud. 5 lei, F. Vart 5 lei.

Petre Nistor, Purcăreți—Alba	10 lei.
Ilie Iancu, Purcăreți—Alba	10 lei.
Zaharie Stoica, Purcăreți—Alba	10 lei.
Nicolae Stancu, Purcăreți—Alba	10 lei.
Eva Hanea, Sadu—Sibiu	20 lei.
Nicolae Mareș, Avrig	10 lei.

Cornelia Mares, Micălaca—Arad	50 lei.
I. Pașcariu, Sinaia	5 lei.
Onțu Ioan, Fersig—Satu Mare	10 lei.
Brig. Petru—Petroșani	30 lei.
Gh. Păcararu—Răstoci Dolj	10 lei.
Ioan Prohab, Bălini—Timiș	35 lei.

Cei ce ne ajută cu abonamente:

Amintim aici cu drag și pe cei care ne ajută susținerea foii, făcându-ne abonamente. În numele Domnului le mulțumim și acestora, rugându-l pe El să le dea răsplătă de sus.

Părintele Gh. Părlărianu, din comuna Murgași, jud. Dolj, vechiul și bunul nostru sprințitor, ne trimite 6 abonamente.

Părintele D. Ganea, din com. Milova, jud. Arad, ne trimite 10 ostași nuoi, fiecare abona la »Isus Biruitorul«.

Părintele St. Smărăndescu, din Dăbuleni—Romania, preaiubitul nostru luptător, ne trimite 6 abonări.

(Va urma).

Posta redactiei.

Frații Paraschiv Sărghie și Constatin Iftimie, sunt rugați a ne comunica adresa unde se găsesc, ca să li se expedieze de aici un colet.

Fr. Ilie Covaci. — Deva. Am primit. În curând vom da ceva la foaie.

Fr. Pintilie. Primit cu mulțumiri. Se va publica. Trimite și cuvânt înainte.

Surorile Elis, Oradea. — Noutăți! Vă așteptăm la Găina.

Fr. Radu Bulai, inv. — Banii s'au primit. Ti-am scris demult. Oare să n'ofi primiti? ...

t. d.

INVITARE.

Frații, ostași din jur și depărtări, sunt rugați a veni cu steagurile cari le au la serbare ce va avea loc din 19—21 Iulie a. c., la Sfânta Mănăstire Izvorul Miron, de lângă comuna noastră: ce se va întâna cu ocazia hramului (St. Prooroc Ilie), 20 Iulie a. c.

Vă așteptăm cu drag veniți, în numele fraților din România, jud. Severin, Banat. Notați bine cari veniți cu trenul să întrebăți la gară, că Păr. Ier. Sintescu, ni-a spus că a cerut reducere pe c. f. r. de 50% gara ultimă este Margina—Banat. Iosif Groza, ostaș al Domnului.

Invitat la boțez.

Sâmbătă, 13 Iulie, fiind boțelul unui copil al fr. Anghel Stanciu, la biserică St. Voievozi din Câmpina, frații din jur sunt rugați a lua parte. Fr. Anghel locuște la Oborul Nou, la linia ferată, lângă cărămidă.